

**W
U
O
R
I
K
A
U
T
I
S
E
T**

**2
-
2
0
2
4**

S I S Ä L L Y S L U E T T E L O

- 3 pääkirjoitus
- 4 puheenjohtajan kuulumiset
- 6 vieraskynä
- 8 something new from the world
- 10 kesätyöpaikkakuntien menovinkkejä
- 12 pöhinä about new Master's programs
- 14 Vuorimiespäivät 2024
- 17 #travellerkesäloma
- 18 ISW Camborne
- 22 ISW Mons
- 30 sudokukasa

Julkaisija:
Vuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Kemistintie 1 D 2

Painettu:
Painokiila Oy

Toimittajat:
Fabiola Lasar
Lauri Puska
Tessa Finnholm
Tinja Aromaa
Reetta Penttinen

Kiitokset:
Anna Ihamuotila
Melissa Valjakka
Lassi Pekkanen
Teemu Vuorela
Juha Malinen
Arttu Saikkonen

PÄÄKIRJOITUS

Tsirp tsirp, sanoo mun naapuruston linnut. Ja mä sanon, että ei juma. Se ois vappu taas.

Kevät alkaa olemaan jo pitkällä vaikka tätä kirjoittaessa onkin edellisen takatalven 20 sentin lumikerroksen lumet vasta sulamassa. Mulla ei onneksi ala heti vapun jälkeen työt vaan saan palautua useemmankin hetken ja vähän tuntuu siltä, että tän kevään jälkeen se on ihan hyvä vaan. Paljon tekemistä, menoa ja meininkiä on kyllä ollutkin. Hetken jo kerkesinkin pelätä, ettei koko Wuorikautisia kerkiä tulemaan Ullikselle, mutta kaikkia luonnonlakeja vasten se kuitenkin tässä on!

Otetaan nyt sitten kaikki irti vapusta, kun vielä keritään! Simaista ja munkkista vappua!

This email didn't find me well,

Janina Mellanen
Päätoimittaja

Puheenjohtajan kuulumiset

Moro ja hauskaa Wappua!

Tätä lukiessa istut todennäköisesti Ulliksella pienen pahoinvoinnin kera sikismuki kädessä. Ei hätää et ole yksin, niin me kaikki muutkin. Vuoden ensimmäinen puolikas alkaa lähentyä loppuaan uhkaavan nopeasti. Onneksi kuitenkin toukokuussa pääsemme vielä kevätretkeilemään, jonka jälkeen päästäänkin lataamaan akkuja (töihin) taas tapahtumarikasta syksyä varten.

Kevääseen on mahtunut paljon kaikenlaista: opiskelijamme ovat edustaneet ympäri Eurooppaa ISW Helsingin aikana, sekä kahdella ulkomaanviikolla - joiden kaikkien kohokohdista pääsettekin lukemaan tämän lehden parissa! Vaikka tätä kirjoittaessani välttelinkin vielä tentteihin pönttäämistä, on tätä lukiessasi vapun tapahtumat jo loppusuoralla, toivottavasti olette viihtyneet. Niitä järjestäessä on kiirettä pitänyt, ja kiitos koko jäsenistölle, jota varten näitä on hauska järjestää! Kiitos myös mahtavalle raadille, joka on ollut ahkerasti mahdollistamassa koko vappua! Syksyllä jatketaan taas koeporauksen, 77. vuosijuhlien ja muiden huikeiden tapahtumien parissa.

Toivottavasti sikiksen vuosierä on taas laadukas (ainahan se on) ja muistakaa nauttia siitä ~~pään~~ vatsan täydeltä, nyt kun sitä taas pitkästä ajasta on tarjolla. Itse ainakin ajattelin nauttia Wapusta täysillä, eikä onnekseni työtäkään paina vielä muutamaa viikkoon.

Hauskaa vappua kaikille ja toivottavasti nähdään kevätretkellä!

Mariel Mylly
Puheenjohtaja

VIERASKYNÄ

kirjoittanut Melissa Valjakka ja Anna Ihamuotila

HeiMoi ❤️

Meillä, Proteesin päätoimitus '24, on suuri ilo ja kunnia toimia WappuWuorikautisen vieraskynänä. Haluaisimme käyttää tämän mahdollisuuden muistuttamaan teitä Wapun synkästä ja pimestä puolesta, joka verhoutuu yltiöpäisen karnevaalimaisen ällö-makean ilon taakse.

Wappua, tuo perinteiden, omituisten rituaalien ja turhan monen skumppahetkien juhla, on ammoisista ajoista juhlittu toukuun alussa, joka on 1.5.. Wapusta on muotoutunut perheiden ja ystävien iloinen kokoontumisjuhla, joka on aina kylvänyt ilon siemeniä ympäri Suomea ja koko maailmaa. Kuitenkin nämä nykyajan fuksiystävälliset rituaalit juontavat juurensa ajoilta, jolloin niissä piili synkempiä sävyjä.

Esimerkiksi kaikkien rakastama munkkirinkeli on vertauskuva loputtomalle kärsimykselle. Kuin käärme, jonka kohtalona on ikuisesti syödä häntäänsä ja syntyä uudelleen vain syödäkseen häntäänsä ja syntyäkseen uudelleen (jne. jne.), myös munkkirinkeli sokerikuorutusteellaan kuvastaa tätä päättymättömän synkeyden kehää. Wappuna rinkeleitä syödään kevään merkiksi katkaisemaan yhdellä haukulla tämä kärsimyksen loputon kierto. Usein, se ei riitä.

Pitkäaikaisia perinnerituaaleja ovat myös skumppahetket. Wappuun yhdistyi entisaikaan, ei siis suinkaan enää nykypäivänä, tarinat juopuneista joukoista, jotka aiheuttivat levottomuutta ja pahennusta. Skumppahetket juontavat juurensa tällaisten tahdittomien joukkojen kokoontumisiin, jossa juonittiin aina Wapunpäivän menoksi jos jonkinmoisia tuumuksia. Onneksi tätä ei enää nykypäivänä nähdä. Ollenkaan. Missään.

Saattaisi luulla, että veikeät ja värikkäät Wappupallot ovat vain harmittomia iloisen Wapun juhlakaluja. VÄÄRIN. Entisaikojen Wappuina pitkille ja kovalle talville menetettyjä kadonneita sieluja muistettiin ilmapalloilla (koostuivat taannoin lehmän metaanilla täyttyneestä vatsalaukusta. YÖK!!!), joita vapautettiin taivasiin pyytämään poloiset sielut takaisin maan päälle Walpurin juhlan aikaan.

Anyway!

Hyvää Wappua, ja muista: elä täysillä, rakasta syvästi ja anna ilon virtauksen viedä sinut mukana! Tähän avuksi voit hakea uunituoreen Proteesin PT:n teltalta ❤️

PHILISTRATION

written by Fabiola Lasar

The philistration (german: Philistrierung) is a ceremony to celebrate the completion of studies for corporate students at the Mining University of Leoben in Austria. Upon completion of their studies, corporate students become “Old Lord” of their association after their graduation. The celebrated student at the philistration is called philistine (german: Philister) and the crowd of guests is called korona. Although philistration was originally an event for corporate students, it is celebrated amongst non-corporate students nowadays.

Step 1 – Getting Slammed

A heavy wooden shield is displayed at the main entrance of the university building. The philistine gets to sit on their two closest (and strongest) friends' shoulders with their back facing the wooden shield.

The philistine must answer following questions:

1. What is your name?
2. Where do you come from?
3. What is your profession?
4. What is your motto?
5. How many semesters did you study?

The two closest friends then push (=slam) the philistine against the heavy wooden shield once for each semester. The korona is supposed to count the number aloud. However, it may happen that the korona “miscount” and the philistine gets slammed against the wooden shield more often.

Getting slammed onto the wooden shield

Afterwards the philistine jumps off their friends shoulders and gets to recover by juggling a mug of beer. The mug is then shattered on the ground. The jump symbolizes the transition from student to graduate.

Step 2 – Procession to Miner's Fountain

Then a procession forms up and moves from the main building of the university towards the miner's fountain at the main square of Leoben. There might be a horse carriage involved, depending on budget of organizer and availability of the horse. During the march the procession carries torchlights and sing traditional mining songs. Examples of the Songs are "Tarnowitzer Fahrenlied", "Glück Auf!", "Gaudeamus Igitur" and "Der Bergmannsstand". Member of Vuorimieskilta might be familiar with "Glück Auf!".

Step 3 – Speech at the Miner's Fountain

At the Miner's fountain the philistine climbs onto the fountain and holds a speech. A common topic is telling a fun story about student life in Leoben. Those stories are often about drinking too much and getting hammered. After the speech, the philistine kisses the statue and – depending on the weather – jumps into the water. The official part of philistration is then over and the ceremony continues at a fraternity house or pub.

Kesätekemistä kesätyökaupungeissa

kirjoittanut Tinja Aromaa

Saitko napattua itsellesi kesätöitä? Jihuu! Ai jostain hiton kaukaa (henkisesti ainakin) etkä tiedä miten siellä voisi vapaa-aikansa viettää? No eipä mitään, tähän on koottu kesävinkkejä joihinkin kesätyökaupunkeihin joihin vuorimiehet yleensä voi eksyä!

Harjavalta

Satakunnan sydämessä sijaitseva Harjavalta vetää vuorimiehiä puoleensa joka kesä suoraan kuparisulattoon. Kokemäenjoki virtaa suoraan Harjavallan läpi, joten rankan työvuoron jälkeen kannattaa ehdottomasti nauttia luonnon omasta villivirrasta HUOM: saattaa sisältää kemikaaleja. Kulttuurin ystäville Harjavallasta löytyy kuvanveistäjä ja siluettitaiteilija Emil Herman Robert Cedercreutzin (1879-1949) elämäntyölle perustuva taide- ja kulttuurihistoriallinen museo. Todellisten kulttuurin ystävien kannattaa suunnata Harjavallan liikekeskukseen ihastelemaan Vesa-Matti Loirin (rip) muraalia. Janoisimmat kesätyöntekijät löytävät tekemistä rajusta Rock Pub Liipparista tai Ravintola Holvista.

Kokkola

Keski-Pohjanmaalla sijaitseva Kokkola on Suomen pohjoisin kaksikielinen kunta, ja se on vuorimiehille tuttu sinkin ja koboltin kehto. Kesän vapaapäiviä Kokkolassa voi viettää rannalla makoillen ja Perämeressä polskien. Mikäli Yyteri ja Kalajoen hiekat ovat liian basic, kannattaa kesäkokkolalaisen tehdä päiväretki Vattajanniemen hiekkadyneille, joka on muuten Euroopan havumetsävyöhykkeen JA Suomen suurin hiekkaranta. Vattajan vieressä on Ohtakarin saari ja kalastajakylä, jonka kalastushistoriaan voi tutustua paikallisessa kalastusmuseossa. Kaiken tämän lisäksi Kokkolassa järjestetään myös Kokkolan Viinijuhlat -festivaali heinäkuun lopussa, missä jokainen voi varmasti verestää viininkellotustaitojaan.

Sotkamo

Kaivoksista ja akkukemikaaleista kiinnostuneet vuorimiehet saattavat löytää itsensä kesällä Kainuun Sotkamosta. Järviä ja uimarantoja löytyy Sotkamosta useita. Mikäli kaipaa vaihtelua perus-kesätekemiseen, voi suunnata Vuokattiin hiihtämään hiihto-putkeen. 3. heinäkuuta kannattaa suunnata Ravintola Kantikseen juhlistamaan tämän ”kaikkien kyläbaarien äidin” 55v-juhlia. Wikipediasta löytyy muuten erikseen kokonainen luettelo Sotkamon julkisista taideteoksista ja muistomerkeistä, joten jokainen kesänsä Sotkamossa viettävä voikin ottaa henkilökohtaiseksi haasteeksi käydä kiertämässä nämä kaikki. Alanvaihdosta kiinnostuneet voivat tehdä päiväexcursion viereiseen Kajjjaanin suurkaupunkiin katsomaan Pölkyn sahaa.

Sodankylä

Radikaaleimmat Helsinki-vihaajat ja kaivosrakastajat suuntaavat kesällä Laphiin Suomen pinta-alaltaan toiseksi suurimpaan kuntaan eli Sodankylään. Perus mukavia kesäaktiviteetteja Sodankylässä on porojen bongaaminen, kansallispuistoissa vaeltaminen ja soissa rämpiminen. Uimaan ja kalastamaan pääsee esim. Lokan teko-järvessä, joka on Euroopan Unionin suurin tekojärvi. Yöttömästä yöstä Sodankylässä pääsee nauttimaan jopa puolentoista kuukauden ajan. Mikäli kerkeää tulla väkijoukkoja ikävä kesän aikana, kannattaa suunnata kesäkuun puolivälissä Sodankylän elokuvafestivaaleille, jonne eksyy vuosittain sellaiset 30 000 kävijää. Elokuussa kannattaa mennä katsomaan vesicrossia (=porukka ajaa moottorikelkoilla joen päällä). Paikallisviihdettä löytää myös muun muassa Piitsi Pubista, Ravintola Revontulesta sekä Diskoteekki Paradisesta.

Matinkylä

Vähän enemmän etelässä sijaitseva kylä, josta vuorimiehet saa (kesätöitä) on Espoon puolivälissä oleva Matinkylä, mikäli lammas-tier toimistotyöt kiinnostaa. Matinkylästä löytyy Suomen kolmanneksi suurin ostoskeskus Iso Omena, jossa voi halutessaan hengata päivät pitkät ja larpata espooalaista teiniä. Kauniina kesäpäivänä kannattaa suunnata Matinkylän uimarannalle. Vanha ostari on valitettavasti jo purettu (rip Fortuna), joten jos kaipaa vanhaan kunnolliseen lähiöbaariin työpäivän jälkeen voi suunnata viereiseen kaupunginosaan Olariin. Sieltäkin tosin on jo aika paljon purettu baareja (rip Olarin krouvi), mutta esim. Davistoon tai Ohanaan voi edelleen mennä viettämään mukavaa kesäiltaa.

Pöhinää about Master's Programmes

written by Lauri Puska

New Master's programme majors might provoke some questions: "Where is the old major?", "Can I flip burgers with this major?" and "Is Boliden Brushrule the truth?". Here are listed all the new Chem's Master choices, with some basic valuation and doctoral students speculation.

Biotechnology

This major lets you buzz with microbes and other living things. Includes labs and biology. Possibility for modelling. Low cal version of bioinformation technology with some process technology sprinkled on top. Fancy words but boring guts. Doctoral students say the old version has been good bottom for doctoral studies but new one seems a little sus.

Chemical and Metallurgical Engineering

Did you think there are only four majors? This master has two masters in it! Both Chemical and Process Engineering and Sustainable Metallurgical Engineering. Most courses are already chosen for you and you only get to choose 25 credits for the major. Chemical and Process Engineering is just what the name suggests: chemical process technology, process modelling and industry scale process planning. Reynold's number tells the truth about the flow's nature. Doctoral students say this makes you get a job. Sustainable Metallurgical Engineering is about metals. Includes hydro-, pyro-, and powder metallurgy with metal recycling, metal composites, electrochemistry, and some thermodynamics. Mandatory innovation project. Best choice for a Vuorimies. Doctoral students like this one, good links to factory working.

Bioproducts Engineering

Keywords: Biomass, fibre based packaging, wood material science and technology, textiles. Weighted on circular economy and biobasedness. Good minors include CHEMRATS for textile stuff and industrial engineering for processing. If you've lost appetite for metals, pulp is always waiting for you. Fun and useful in a way in the opinion of doctoral students.

Chemistry and Materials Science

Logical continuation for Materials Science and Chemistry. Even though FUN has been removed from the name, the major includes many fun courses as choices. Most of old major are here, and there are more choices than in a black market: Inorganic chem, organic chem, electrochem and physical chem, soft materials and polymers, funmat, microtech and nanotech, modelling, study projects and also master chem courses from Helsinki University. Doctoral students love this but warn about risk of developing skill issue.

The optional courses

There are no suggested optional courses for majors. Anyways, for ex. for Sustainable Metallurgical Engineering good optional courses (25 cr) are MUO-E1038 Advanced Knits and Knitwear Workshop (10 cr), MUO-E1062 Advanced Knits and Knitwear Workshop (6 op), MUO-E1041 Knits and Knitwear Studio (3 op) and MUO-E1069 Knits and Knitwear Studio (6 op).

VUORIMIESPÄIVÄT 22.-23.3.2024

kirjoittanut Tessa Finnholm

Day 1 Part 1

Vuorimiespäivät alkoi perinteisesti naapurikaupunkimme merenranta-kohteessa Marina Congress Centerissä (tms). Aamu alkoi aikaisin alan ammattilaisten huippuluokan esityksillä ja puheilla (tai näin olen kuullut). Allekirjoittanut kuitenkin pääsi paikalle vasta viimesen esityksen loppupuolella, koska oli oikeissa töissä. Ehdittyäni istua noin viisi minuuttia olikin jo aika lähteä lounaalle. Valitettavasti tähän lounaaseen kuului vain yksi juoma eikä pöytäseurueesta vielä löytynyt anteliaita sieluja. Ruoka oli hyvää, ehkä, en muista. Tämän jälkeen varsinaiset jaostojen kokoukset alkoivat. Allekirjoittanut ei kuitenkaan valitettavasti päässyt osallistumaan näihin, sillä vastuut (koira ja alkoholismi) painoivat päälle.

Same in English.

Day 1 Part 2

Oli aika lähteä kohti messukeskusta, jossa iltajuhlat järjestettiin. Järjestäjät olivat jälleen kaikessa viisaudessaan asettaneet pöytäseurueemme istumaan aivan baarin läheisyyteen eristettyyn tilaan. Ehdimme hädin tuskin istahtaa pöytään, kun kaikkien janoisten sankarit eli ihmiset jotka saattavat olla olleet tai ovat jossain kohtaa elämässään olleet vuorimieskillan puheenjohtaja esim. vuosina 2024 ja 2023 lähtivät kerjäämään pahaa aavistamattomilta uhreilta aneita alkoholin muodossa. Eikä aikaakaan kun pöytä oli jo pullollaan pulloja. Tässä kohtaa ilta alkaa hämärtä henkisesti... eikä esimerkiksi ruoista ole muistikuvia. Olen kuitenkin kuullut, että puheita pidettiin (hyvä Lassi!), Jenni Vartiainen esiintyi jakaen juhlakansan mielipiteitä, tanssilattia oli täynnä ilakoivaa juhlakansaa ja seuravaasta päivästä voisi päätellä, että kukaan ei ollut kuivin suin. Ihmiset jatkoivat jatkojenjatkoille erinäisiin instituutioihin ympäri pääkaupunkiamme. Tiedusteluni mukaan vuorimiehiä oli levittäytynyt Apolloon (hyi), johonkin homobaariin ja viimeisenä muttei vähäisempänä Ota-niemen parhaimpaan klubiin.

Samma på Svenska.

Day 2

Vuorimiespäivien toinen vuorokausi alkoi osalla aikaisin, jo kello 13 iloiselle lounaalle saapuessa. Osalla kuitenkin, allekirjoittanut mukaanlukien, aamu venyi pidemmäksi tuntemattomista ja itsestä riippumattomista syistä. Raadin pöytä näyttikin alkuun varsin masentavalta, kun 11 istumapaikasta oli käytössä vain neljä, joista yksi oli sattuneista syistä 5 minuutin välein myös tyhjänä. Tämä ei haitannut, sillä myöhästyneitä kohdeltiin kuin Suomen parasta artistikattausta, ja pikkuhiljaa yksitellen saapuessamme paikalle annettiin meille raikuvat aplodit. Juomaa ei pöydästä tänäkään päivänä puuttunut, ja kohta hieman hatarammatkin olot olivat korjattu. Ruoat olivat jälleen varmasti hyviä, muistikuvat niistä sen sijaan eivät. Juhlat jatkuivat iloisilla jatkoilla, joista osa poistui varsin aikaisin lepuuttamaan silmiään rankan päivän päätteeksi. Onneksi Vuorimiespäivät on vain kerran vuodessa.

Dasselbe auf Deutsch.

#travellerkesäloma

kirjoittanut Reetta Penttinen

Oletko lammass ja tarvitset käyttää kaikki lomapäiväsi? Oletko työtön etkä jaksaa olla kotona? Teetkö kenties kandia, koska haloo eihän siinä oo mitään oikeeta tekemistä? Ei huolta, tässä sinulle parhaat vinkit kesään ja tarpeisiisi!

Instagramfeed-loma

Haluatko näyttää kaikille, että olet heitä parempi? Tässä lista oivista kohteista:

Bali (kato sää tiedotus ettet huku tosin)

Pariisi (käy vain Louvre, Notre Dame & Eiffel-torni ja lennä takas)

Cinque Terre (oikeesti comfy)

Joku savanni Afrikas (älä vaan kuole)

New York (tarviiks tähän sanoo mitään)

Urheiluloma

Haluatko voida hyvin kerrankin elämässäsi? Harkitse jotain näistä:

Peking (ja Kiinan muuri siellä)

Alpit (valitse vapaasti maasi)

Lissabon (surffaajille)

Joku savanni Afrikas (koita olla kuolematta)

Machu Picchu (kierrä vaik koko paikka 40 asteen helteessä)

Shoppailuloma

Haluatko uusia tyylikkäitä vaatteita että voit näyttää kaikille palattuasi olevasi heitä parempi?

Turkki (jos haluat ostaa uuden naaman tai hiusrajan jne)

Milano (hienoja ylikalliita vaatteita mutta oot sentään parempi kun muut tän jälkeen)

Lontoo (neljäkerroksinen Victoria's Secret)

Marokko (mausteita ja kankaita jne)

Havanna (kuubalaisia sikareita ae että,,)

Dokausloma

Oletko kyllästynyt Suomen alkoholin myymisen monopolin aiheuttamiin hintoihin ja baarissa rahastukseen, niin että kun menet kerran juomaan palkka oli siinä?? EI HÄTÄÄ!!!

Siperia (hyvää vodkaa hyvin halvalla)

Balkan (mikä tahansa maa, mutta googlaa ensin kaikki tarvittava... sliwowitz onpi hyvöö,,)

Tallinnan 5 h -ostosristeily (loppukesäks riittävästi juomaa nii ei tarvii nähdä ihmisiä)

Nairobi (en tiä, googlasin)

Tijuana (saapi kaikkea mitä vain haluaa.....)

ISW Camborne 2024

kirjoittanut Lassi Pekkanen ja Teemu Vuorela

21.2. Keskiiviikko

Matkaan Espoosta lähdimme pirteänä ennen viittä ja lentokone kohti Amsterdamaia lähti Helsinki–Vantaalta kello 7. Amsterdamissa reilun kolmen tunnin pysähdysten aikana nautimme paikallista herkkua eli kävimme Burger kingissä. Amsterdamista jatkoimme kohti Englantia ja Bristolia. Bristoliin saakka matkustaminen sujui oikein näitisti, kunnes huomasimme, että perillä on perinteinen brittiläinen sää eli vesisade. Suunnistimme lento-kentältä bussilla juna-asemalle, josta oli luvassa noin 4 tunnin junamatka Falmouthiin, jossa majoituksemme sijaitsisi. Ehdimme istua junassa reilun tunnin, kun juna yllättäen alkoi pysähtelemään. Ilmeisesti syynä oli tulvat jotka oli peittäneet toisen raiteen Plymouthin kohdalla. Junamme tietenkin peruutettiin ja jouduimme vaihtamaan junaa ja seuraava juna kulki yhtä hitaasti märillä raiteilla. Pääsimme lopulta muutaman tunnin myöhässä Falmouthiin paikallista aikaa yhdeksän maissa.

Paikanpäällä viikon pääjärjestäjä Sam otti meidät vastaan ja lähdimme suunnistamaan mäen päälle majoitukseen. CSM:n opiskelijoilla ei valitettavasti ole yhtä hyviä vuokrattavia tiloja, joten pidimme ensimmäisen illan bileet paikallisessa opiskelija-asunnossa. Meidän onneksemme sekä myös epäonneksemme kyseinen asunto oli myös meidän yösjämme. Bileissä meitä odotti pakastepizzaa, 50l oluttynnyri ja 20l "viini-tonkallinen" paikallista hapotonta siideriä, Flattleriä. Paikalla oli tottakai myös muut ISW vieraat joita olivat 2 hollantilaista, 2 belgiä ja 2 norjalaista.

22.2. Torstai

Ensimmäinen herätys oli 8 aamulla. Aamulla söimme majoituksessa weetabixejä ja lähdimme autolla kohti Penryniä, jossa sijaitsee CSM ja Exeterin yliopiston kampus. Ensimmäisenä päivänä vierailimme Geevor Tin Minessä, joka on suljettu tinakaivos, joka on nykyisin muutettu museoksi. Kaivoksella näimme kunnostetun rikastamon sekä käsin kaivettuja kaivostunneleita.

Maittavan lounaan eli pasteijan jälkeen vierailimme Cornish Metalsin South Crofty -kaivoksella. Kyseinen kaivos on myös suljettu ja se on jo täyttynyt vedellä mutta nykyinen yritys pyrkii pumppaamaan sen tyhjäksi vedestä ja ottamaan maanalaisen kaivoksen uudestaan käyttöön.

Päivän kruunasi CIE:n luento illalla, jossa pääsimme kuulemaan paikallisen laivanrakentajan luentoa. Illalla suuntasimme takaisin meidän majoitukseen jossa tietenkin tyhjänsimme olutta ja siideriä.

23.2. Perjantai

Perjantaina suuntasimme yliopiston ravintolan auettua aamupalalle.

Ensimmäisenä vierailimme Cornish Lithium kaivosprojektilla. Pääsimme katsomaan suljettua avolouhosta, jota ollaan ottamassa tuotantokäyttöön litiumin tuotannossa. Alueella oli myös paljon rakennusprojekteja käynnissä, niistä pääsimme vierailemaan uudessa laboratorioissa, sekä pilottituotantolaitoksessa, jossa oli aika monta liuotustankkia. Tokana vierailtiin British Lithiumin kaivosprojektilla melkein naapurissa. Kaivosalueella ei aikaisemmin ole ollut toimintaa, joten esiintymä on uusi löydös. Heillä myös oli oma pilottilaitos ja se oli jo käynnissä. Viimeinen vierailu oli Imerys'in Chinaclay kaivos. Kyseinen avolouhos ja sen useat tuotantolaitokset olivat ulkonäöstä ja koostaan päätellen olleet toiminnassa jo vuosikymmenet.

Excursioilta suunnistimme kiireellä katsomaan naisten maahockey ottelua CSM-RSM. Naiset voitti, miehet hävisi. Tunnelma matseissa oli mieleton.

Matsien jälkeen suuntasimme Fives nimiseen baariin satamassa, jossa tarjolla oli pizzaa ja juotavaa. Baarin sulkeuduttua jatkoimme kahteen eri yökerhoon ulkomaalaisten vieraidemme kanssa. Illan päätyttyä pilkkun aikaan olikin melkoinen suunnistaminen takaisin majoitukseen. Falmouthin keskusta ja kuppilat sijaitsevat tietenkin meren rannalla. Heti keskustasta pois-tuttaessa alkaa kuitenkin (ainakin humalassa) lähes pystysuora ylämäki jota riittää ja meidän majoitus oli tottakai lähes mäen päällä. Kotiintulossa hauskutta lisäsi myös, että joko talon asukkailla ei ollut ylimääräisiä avaimia tai sitten he eivät vain luottaneet suomalaisiin. Tämä tarkoitti sitä, että joka yö jouduimme kiipeämään olohuoneen ikkunasta sisään majoitukseen. Yhtenä yönä Lassi onnistuikin hyppäämään niin vauhdikkaasti ja taidolla sisään, että olohuoneen verhot tulivat ryminä alas.

24.2. Lauantai

Lauantaina excursio oli Rosevalen vanha kaivos. Kaivos oli suljettu jo maailmansotien aikana, mutta muutaman eläkeläisen kaveriporukka kunnosti harrastuksena kaivosta takaisin entiseen loistoon. Melko mielenkiintoinen kokemus kulkea pienessä krapulassa ahtaita märkiä tunnelleita. Harrastelijakaivoksessa tietenkin työturvallisuus oli vähintäänkin kyseenalainen. Seisoimme esimerkiksi muutaman lankun pätkän päällä usean kymmenen metrin rotkon kohdalla, jossa ei ollut turvakaiteita.

Viikon kohokohta oli tietenkin lauantaina Bottle match. Bottle matchia on pelattu vuodesta 1902 vuorovuosin Lontoossa ja Cambornessa. Ottelussa siis pelattiin rugbyä ja vastakkain oli jälleen CSM ja RSM Lontoosta. Valitettavasti tänä vuonna CSM:n voittoputki katkesi ja RSM vei bottlen Lontooseen. Ottelun jälkeen osallistuimme palkintojen jakoon yliopiston ruokalassa, jossa oli juoma ja ruokatarjoilu sekä hyvää musiikkia.

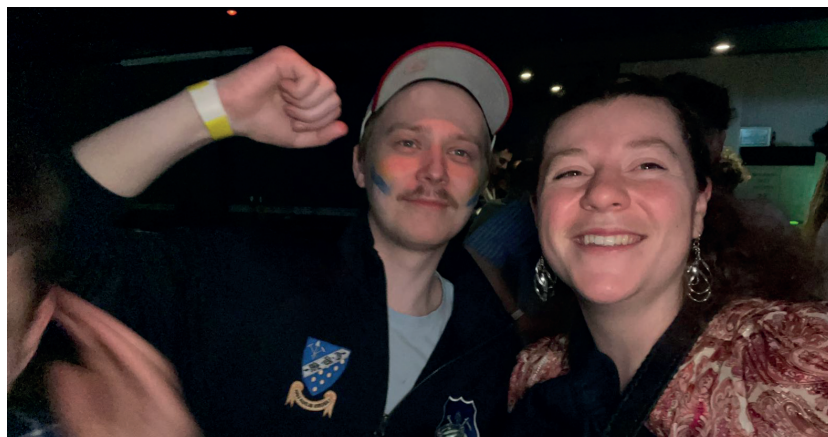
Kampukselta suuntasimme busseilla keskustaan, busseissa oli mahtava tunnelma, mutta valitettavasti englantilaiset eivät antaneet laulaa We are the engineers tai We are miners. Keskustassa jälleen vierailimme pubeissa ja klubeilla. Lassi oli ylpeä, kun jaksoi ainoana pilkkuuun saakka.

25.2. Sunnuntai

Sunnuntain herätys oli onneksi myöhempään. Pääsimme vierailemaan King Edward Mine:ssä. Pitkä viikko alkoi pikkuhiljaa näkymään ja esimerkiksi eräs hollantilainen oksensi varsin tyylikkäästi keskelle kaivoksen parkkipaikkaa. Kaivoksen rakennukset ja tuotantolaitokset on kunnostettu museokäyttöön. Kaivosta on käytetty 1900-luvun alusta opetuskäytössä CSM:lle. Nykyään pihasta löytyy vain harjoitusalue International Mining Gamesile. Lounaaksi oli jälleen Cornish pastyja.

Illan ohjelmalla olikin GMB. Juhlimme GMB:tä erään raatilaisen kotona ja talon olohuone oli mallikkaasti vuorattu jätäsäkeillä. Belgialaiset aloittivat lahjanannon, muuta heille ei valitettavasti oltu neuvottu, että kotimaasta pitää tuoda lahjat joten he tyytyivät paikallisen tescon Leffe olueihin. Tokana pääsimme juottamaan suomalaisia herkuja eli minttua ja salmaria. Minttu maistui kaikille ja salmari myös muutamalle, mutta kun kumpaakiin viinaa kaadettiin noin desi per raatilainen, alkoi oksennusämpärien täyttö melko nopeasti. Seuraavana vuorossa oli norjalaisten aquavit, joka ei ollut oikein kenenkään mieleen. Viimeisenä vuorossa oli hollantilaisten puukengät ja Jenever, jota valitettavasti oli vain kaksi shotillista, joten puukengät täyttyi lähinnä Tanqueray ginillä.

GMB:ssä saimme laulaa ja melko nopeasti naapurit ja talon muut asukkaat kyllästyivät meteliin. Jatkoille lähdettiinkin bussilla ja suuntana oli meidän majoitus. Majoituksessa tyhjensimme oluita ja siidereitä ja oluttynnyristä tuntui suurin osa aina läikkyvän koko-lattiamatolla ja tämän illan jälkeen sielä ei voinutkaan ilman kenkiä enää kävellä. Iltaan kuului myös erilaisia taklaus ja tanssiharjoitteita ja matotanssia tehdessä Lassi onnistui satuttamaan varpaansa melko pahasti ja hetken jo pelättiin sen murtuneen.

26.2. Maanantai

Maanantaina muut vieraat lähtivät kotiin, mutta me jäimme vielä extra-päiväksi.

Aamupalalle suuntasimme Wetherspoonsiin Falmouthin keskusta. Aamupalan jälkeen Lassi suuntasi paikalliseen päivystykseen. Päivystyksessä haalarit keräsivät melko paljon katseita ja lomakkeita sai täytellä n. 5 sivua. Varvas ei onneksi ollut murtunut, joten suunta oli jälleen kohti majoitusta ja siideritonkkaa. Teemu kävi paikallisten ja norjalaisten kanssa rannalla sekä nopeasti myös uimassa.

Päivää vietimme omassa majoituksessa tissutellen ja paikallisille suomen kaivoksista ja opiskeluista jauhaen. Illalla suuntasimme paikallisen raadin kanssa perinteiseen pubiin syömään fish&chipsejä. Illallisen jälkeen suuntasimme vielä jatkoille ISW Helsinki 2022 reissulta tuttujen Joen ja Joshin asunnolle. Agendana oli edelleen oluttynnyrin tyhjennys. Joe myös halusi opettaa muille paikallisille ISW:llä oppimansa suomalaisen seurapelin eli pompan. Mestaruus jäi onneksi jälleen suomalaisille.

27.2. Tiistai

Tiistaina heräsimme aamulla 9 aikoihin ja pakkasimme loput tavarat ja suuntasimme majoittajamme kyydillä juna-asemalle. Paikalliset junat eivät tehneet meidän reissulla kovin hyvää vaikutusta, sillä tälläkin kertaa junat oli korvattu busseilla ratatöistä johtuen. Pääsimme kuitenkin Bristoliin loppujenlopuksi ja lennolle Amsterdamin kautta Helsinkiin. Espooseen selvisimme seuraavana yönä 1–2 aikoihin.

Reissun jälkeen molemmat oli kyllä melko puhki, mutta reissu oli kyllä täysin sen arvoinen. CSM:n maine koulussa ei ole kovin hyvä ja heidän touhuja katsotaan erittäin tarkalla silmällä. Tästä syystä aikaisempina vuosina ISW:tä ei ole uskallettu järjestää. Aivan mahtavaa, että Sam kuitenkin uskalsi ottaa riskin hienon ISW Helsinki 2023 reissun jälkeen. Suosittelemme kyllä kumpikin oikein lämpimästi ISW Camborne kaikille ja toivottavasti myös jatkossa kyseinen reissu uskalletaan/päästään järjestämään!

Reissulla tarjottu Cornwallista kotoisin oleva hapoton siideri oli kyllä erinomainen vaihtoehto oluelle ja tätä suosittelemme kyllä vahvasti kokeilemaan, jos vain saa mahdollisuuden! Paikallisesta ruokakulttuurista ei paljoa jäänyt käteen. Cornish pastyt ja voileivät olivat melko maukkaita ja alkoi jo ekojen päivien jälkeen tulla korvista ulos.

Kiitos myös mahtaville ISW-vieraille Adrianille, Ewanille, Eliselle, Eliselle, Josephinelle ja Chiaralle!

ISW CAMBORNE 21.-27.2.2024

ISW Mons 2024

kirjoittanut Juha Malinen ja Arttu Saikkonen

Hyvää Wappupäivää itse kullekin, ja tervetuloa lukemaan artikkelia tämän vuoden ISW Mons reissusta! Kyseessä on jokavuotinen Monsin yliopiston polyteknillisen osaston opiskelijoiden (FPMs) järjestämä perinteinen viikko, joka pitää sisällään rutkasti erilaisia opiskelijatapahtumia ja -kekkereitä läpi viikon. Tälle viikolle kutsutaan IFMMS-järjestön yliopistoista edustajia viettämään viikkoa yhdessä paikallisten opiskelijoiden kanssa, ja kokemaan paikallista opiskelijakulttuuria! Tänä vuonna reissu järjestettiin 26.2. – 1.3. ja leikkiin uskalsivat lähteä edustajat seuraavista valtioista: Englanti 🇬🇧 (2 hlöä), Norja 🇳🇴 (2 hlöä), Alankomaat 🇳🇱 (2+2 hlöä), Suomi 🇫🇮 (3 hlöä) ja Ruotsi 🇸🇪 (2hlöä → N/A).

Reissuun lähdettiin kolmen kimpassa seuraavien sankarien kanssa: Arttu, Juha ja Sampo. Syvimmät kiitokset viikosta paikallisille tapahtumaviikon järjestäjille sekä paikalliselle hanavedelle (a.k.a. Stella Artois), kohtelitte meitä hyvin!

Lukemisen ymmärtämisen helpottamiseksi alempana on koottu lista lyhenteistä ja niiden käännöksistä, joita on käytetty artikkelissa.

Lyhenteet & käännökset:

ISW	International Student Week
IFMMS	International Federation of Mining and Metallurgy Students
FPMs	La Faculté Polytechnique de l'UMONS, Monsin yliopiston polyteknillinen fakulteetti/osasto
Toge [Touchee]	FPMs:n hallitus
Cité Houzeau [Citi Hau'z]	Paikallinen JMT1, jossa majoituimme ja vietimme suurimman osan viikosta

Valitettavasti ISW Helsingistä ei ainakaan tähän numeroon saatu artikkeliin materiaaleja ajoissa, mutta katsotaan josko seuraavaan!

Arvaa kuka kolmikosta on humalassa?

25.2. Sunnuntai

Ryhmä rämä lähti liikkeelle aikaisin, sillä lento Brysseliin lähti Helsinki–Vantaalta jo kello 7.40. Reissu alkoi lupaavasti kun Arttu huomasi lentokentällä unohtaneensa puhelimen autoon. Onneksi tulimme kaverin kyydillä taksin sijaan niin tilanne ratkesi nopeasti. Tämän jälkeen siirryimme Oak Barreliin nauttimaan aamupuurot.

Meillä oli jalo ajatus kierrellä Brysseliä päiväsaikaan ennen Monsiin siirtymistä, mutta väsy, humala ja laukku painoivat liikaa. Totesimme että miksi me Brysselissä juodaan kaljaa kun samaa voi tehdä Monsissa. Monsissa juna- asemalla meitä oli vastassa FPMs:n Toge, joka vei meidät majoituspaikkaamme Cité Houzeau:hun. Vietimme viikkomme nukkuen Janellen kämpässä, joka oli onneksemme Kanadassa vaihto-opiskelemaisessa. Maksuksi asunnon lainaamisesta hän sai kuulemma ilmaisia lippuja FPMs:n järkkäämiin juhliin. (Jätettiin myös kaljaa jääkaappiin viikon lopuksi). Asunto oli viihtyisä, ja muistutti paljon Otakaari 18:n yksikköä ennen remppaa ja ilman keittiötä. Ensimmäisien suihkujen jälkeen huomasim- mekin kauhuksemme ettei Belgiassa harrasteta lattiakaivoja tai ilmanvaihtoa suihkutiloiss- sa. Tästä syystä vessan lattia olikin jatkuvasti viikon aikana märkä.

Olimme ensimmäisenä paikalla ulkomaan vieraista, joten isäntämme veivät meidät pienen paikalliseen kuppilaan maistelemaan erilaisia belgioluita, joista kaikki olivat todella hyviä.

Ensipuraisu paikallisiin oluihin. (Docs ehdottaa "oloihin")

Näkymiä olutravintola Bar Polytechistä.

Tämän jälkeen kiersimme nopeasti yliopiston päärakennuksen kautta takaisin majoitukseen, jossa siirryimme opiskelijoiden omaan baariin Polytech Bariin Houzeau:n alakertaan. Luvassa oli Welcome Dinner, vaikkakin tapahtuman nimi oli hyvin hämäävä sillä pääpaino oli oluen nauttimisessa. Jossain vaiheessa baariin saapui kyllä pitsaa. Ilta sujui riettoisesti tutustuessa paikallisiin ja muihin päivän/illan mittaan saapuviin ulkomaanvieraisiin. Ruotsalaiset eivät koskaan saapuneet paikalle, joten takavarikoimme heidän nililappunsa ja Sampon uusi alterego "Bile G" syntyi. Jossain vaiheessa iltaa joku dekaanikin ilmestyi paikalle, mutta emme antaneet sen häiritä kaljan juomista. Illan aikana yksi Togeistä sanoi Juhalla on huomenna eli maanantaina synttärät. Eihän siihen voinut mitään väittää vastaan.

Nykypäivänä baariin on tullut voimaan sääntömuutos, joka kieltää lattialle oksentamisen kuten vanhoina hyvinä päivinä. Vessa oli sitäkin optimoidumpi, sillä vessan ovet ja pöntönkannet on poistettu saavuttavuuden takia. Pisuareissa oli myös outo nokkimisjärjestys, sillä kotikuntasi määräsi pisuaarin, jota sinun on käytettävä.

26.2. Maanantai

Ensimmäinen aamu paikallisessa JMT1:ssä alkoi reippaasti aamiaispuuhiilla. Tämä rituaali toistettiin viikolla joka aamu, ja mieleen painuivatkin erittäin laadukas multifruit-hedelmäme-hu sekä jotkin ihmeen leivonnaiset, jotka oli täytetty suklaalla. Paikallista halvinta olutta, Cara pilsiiä sai myös nauttia, jos vain mieli teki (tätä nautittiin sitten vähän myöhemmin runsaam-min loppusiivouksen yhteydessä!) :)

Aamiaisen jälkeen päivän kulku aloitettiin heti ensimmäiseksi excursiolla Hainautin alueella toimivaan Euroopan suurimpaan koristeellisia kalkkikivituotteita (blue stone) valmistavaan yritykseen (Carrières du Hainaut). Läpi viikon excursioille kuljettiin Togejen autokyydeillä, ja matkamusiikki oli läpeensä lit af. Excursio oli erittäin onnistunut ja todella mielenkiintoinen, ja pääsimmäkin näkemään lähes kaikki tehdasympäristön tuotantovaiheet! Lisäksi opimme kuinka kalkkiven louhinta suoritetaan avolouhosalueella ja miten erilaisia koristeellisia lop-putuotteita saatiin valmistettua sinikalkkikivestä. Harmiksemme sää oli kuitenkin sateinen ja kylmää tuulta puski joka tuutista.

Excursion päätyttyä pala-simme takaisin Monsiin, ja päivän agendaan kuului Togejen järkkäämä turis-tikierros läpi Monsin ja sen paikalliste nähtävyyksineen. Kyseessä on erittäin kaunis kaupunki! Kävimme myös katsomassa polyteknillisen osaston päärakennusta ja otimme jokavuotisen perinteisen kuvan yhdessä vieraiden ja togejen kanssa.

Niin hyvää louhosta

Päivä kului todella nopeasti ja illan päätapahtumana oli Game Night. Tapahtumassa pääsi kokeilemaan erilaisia aktiviteetteja (mm. hauskan hauska naulapeli tukilla, johon ei näemmä meinannut upota naulan naula, siispä no winners, no losers). Kivempaa oli kuitenkin nauttia Stellan läsnäolosta, ja olut jos toinenkin tuli nautittua. Juha vietti myös synttäreitä, ja synttäri-sankari pistettiin kellottamaan tasaiseen tahtiin läpi illan :D

Illan päättyessä muista maista saapuneet vieraat päättivät häippästä unten maille. Ryhmä-rämä ei ollut kuitenkaan kovin vakuuttunut akkumuloidun humalan määrästä, ja olikin läh-dettävä jatkoille toiselle puolelle kaupunkia Monsin yliopiston kauppiksen bileluolaan (Wawa). Illasta on hieman huterat muistikuvat, mutta seuraavat asiat painuivat mieleen:

- Bilettilassa oli isoja altaita, näihin pystyi oksen-tamaan, erittäin nopea ja kätevä menetelmä, ei tarvinnut juosta vessaan saakka (5/5 kokemus)
- Kun juhlat loppuivat ja valot laitettiin päälle, selvisi miksi lattia tuntui välillä liukkaalta ja puuroiselta: myös lattialle sai suorittaa laatoitus-toita(?)
- Juha oli saavuttanut talutus kunnossa –naamat
→ Avattiin viikon ensimmäinen side quest –tehtävä: Saving Private Malinen
- Selvittiin ehjin nahoin Cité Houzeau:hun, vaikka marssi läpi Monsin oli kuin suoraan jostain aRPG-pelistä: tihkusateen kiilloittamat kiviakatut, oli ehkä täysikuu, ja matkan varrella kohdattiin myös paikallinen pickpocket–ukko (hänen epäonnekseen ryöstösaalista jäi kuvastamaan pyöreä nolla, ota L broidi)

ISW-poppoo teekkarien päärakennuksen edessä

27.2. Tiistai

Tiistaina päivä alkoi excursiolla läheiseen Compagnie des Ciments Belges:in (CCB) sementti-tehtaaseen. Kierros oli kattava, ja pääsimmekin seikkailemaan tehtaan katolla ja piipuissa. Sää oli myös mitä mahtavin ja taivas sininen, varsinkin eilisen eiliseen verrattuna. Korkealla tehtaan rakenteissa seikkaillessa iski Juhaan korkean-paikankammo, jota ei edesauttanut humalatilaa muistuttavataamuväsymyksen oireet. Kummallisinta kierroksessa oli ehkä se, että vanha suljettu louhos oli sijoitettu paikallisten omakotitalojen takapihalle. Siinä vasta maisema aamukahvihetkiä varten!

Polvet tutisee

Sementtitehtaan jälkeen kävimme myös ihmettelemässä räjäytystöitä läheisessä louhoksessa, josta tehtaan raaka-aine louhitaan.

Päivän toinen (tai kolmas?) excukohde oli Brasserie Dubuisson eli paikallinen herkkueluiden valmistaja jo vuosisatojen takaa. Tulimme paikalle järkkääjien autokyydillä, mutta yllätykseksemme tämä excursio olikin muita suositumpi ja paikalla oli varmaan 80 uutta belgialaista. Kierros oli hyvin mielenkiintoinen, vaikka panimon isäntä puhuikin vain ranskaa. Muut opiskelijat koittivat parhaansa mukaan kääntää hänen sanomisiaan meille. Panimossa tehtiin viinittynyneissä maustettua olutta, mutta tätä emme valitettavasti päässeet maistamaan. Ennen panimoravintolaan siirtymistä kävimme lahjaputiikissa, josta pystyi oluiden lisäksi ostamaan olutbrändien kuvioituja rusetteja, vyölaukkuja ja Borat-uimahousuja. Jälkimmäisiä taisi mennä kaupaksikin muutama kappale ;)

Nautiskelemassa panimon tuotteita

Paikallinen hattuteline Belgian Beer Party:ssa

Panimoravintolassa pääsimme maistamaan vaikka minkälaisia Bush ja Trolls –brändien oluita, joista mieleenpainuvini oli Bush:in Peche Mel persikkaolut. Mennessäni tiskille tilatakseni oluen, tuli vastaan kielimuri sillä "one beer, please" oli böndebeltille liikaa ja hän joutui kutsumaan paniiikissa apuvoimia paikalle.

Päivän tärkein agenda ja yksi viikon kohokohdista oli (paha)maineikas Belgian Beer Party (BBP). Tapahtumassa avattiin uusi tynnyri belgialaista olutta joka tasatunti, tai kun vanha oli juotu. Oluita oli kymmentä eri sorttia illan aikana, joista kovin moni ei jäänyt mieleen sattuneista syistä. Baarimikot tapasivat huudella Stella Artois –rimpsua, joka tarkoitti että kaikkien paikallaolijoiden oli kellotettava tuoppinsa tyhjäksi.

Illan aikana baari oli aivan täyteenpakattu ja ilmapiiri oli kostea ja hioitava. Onneksi olut oli kylmää ja pääsimme aina keulimaan jonossa tavallisten kuolevaisten ohi.

28.2. Keski viikko

Keski viikon ohjelmaan kuului vierailu Brysseliin! Lähdimme jo varhaiseen aamusta reissuun bussilla ja ensimmäinen kohteemme oli Planète Chocolat –suklaapuoti. Kyseessä on suklaa- valmistaja, joka valmistaa kaikki luksussuklaatuotteet käsityönä! Pääsimme näkemään kun paikallinen suklaamestari valmisti käsin taikatemppeja tehden suklaakonvehveja :o Lisäksi saimme oppitunnin kaakaon jalostuksesta ja historiasta. Lopuksi pääsimme maistelemaan erilaisia suklaalaatuja ja ostamaan halutessa putiikin tuotteita, nam nam.

Belgian toiseksi parhaita vientituotteita

Noh, vastoin käymistä huolimatta lounas teki tehtävänsä ja seuraavaksi olikin aika päivän pääaktiviteeteille. Suuntasimme kohti Brysselin vanhaa keskustaa, jossa pääsimme ihailemaan Grand-Placea, ja matkamme jatkui kohti Pissapojan suihkulähdepatsasta (Manneken Pis, Petit Julien). Saavuttuamme kohteeseen suoritimme jokavuotisen ISW-viikon rituaalin: Togeksi puेतulle Manneken Pis:ille (tai itsellemme) laulettiin ensin FPMs:n kaunis faculty song (Chant de la Fac), ja seuraavaksi alettiin nauttimaan ölpöistä kegistä, joka oli rahdattu paikalle Togejen puheenjohtajan ja excumestarin toimesta.

Tuotteen laaduntestaus

Suklaapuotiexcun jälkeen oli aika syödä. Testissä oli belgialainen hampurilaisravintola (Suomessa Hesburger), ja jälleen kerran kulttuurishokki pisti pesarilla naamaan: hamppariraflasta sai tilattua vohvelibursan, jonka väliin oli laitettu omenahilloa!? Hamppari sai kuitenkin hyvän scoren 4 / 5. Miinuksena rafilalle annettakoon ilmapiiri: Paikallinen puistokemisti pölli Juhan limpparin heti kun silmä käänsi katsetta.

Testissä vohvelibursa omenahilloilla, NAMSKIS maistuis varmaan sullekin

Olut oli hyvää, mutta myös hitusen vahvaa (10 vol-% EtOH abouttiarallaa) ja sitä tuli nautittua runsain käsin samalla kun tuhannen turistia yritti napata kuvia tuosta pissaaavasta pikkupojasta. Perinteisiin kuuluu, että kegi juodaan tyhjäksi paikan päällä, mutta tänä vuonna Brysselin palkkaama Petit Julienin vartija kuulemma kyllästyi työn tekoon ja halusi vittuun mestoilta. Siispä matkaa jatkettiin eteenpäin ja seuraavana vuorossa oli Jeanneke Pis –patsaan ihailu (kyllä, arvasit oikein, tämä on pissaaava tyttöpatsas :D). Vastapäästä sijaitsi Delirium Café, joka on siis Delirium –brändin oma kuppila :3 Oluthuoneella pääsimmekin nauttimaan erinomaisia erilaisia Deliriumin –oluita, vaikka monilaiset väittivät, että kyseessä on kakkosluokan bisse “:D”.

Olutmaisteluiden jälkeen oli aika palata takaisin kotoisaan Monsiin turvaan Brysselin mahtisaa suurkaupunkia. Illan aikana pääsimme näkemään FPMs:n omaa opiskelijamuseota, joka sijaitsi Cité Houzeau:ssa.

Paikallisessa teekkarikulttuurin kehossa

Saimme iltapalaksi pestopastaa, nam! Tästä päivästä on myös huterat muistikuvat, mutta seuraavat faktat ovat filmillä tallessa:

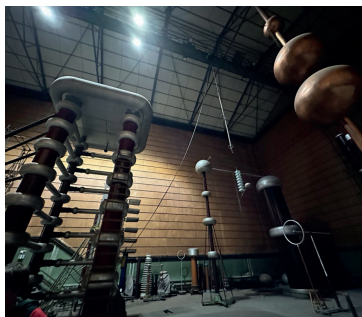
- Juha meni ottamaan n. 12 tunnin kauneusunet raskaan viikon puolikkaan kunniaksi.
- Muut jäivät pelailemaan juomapelejä illan vietteeksi, kyseessä oli erittäin rankan luokan matsin ottoa Cara pilsin turvin ja päätösnäytöksenä pastakattila joutui suomalaisen LVI-tason laatoitustöiden kohteeksi (oppiipahan). Paikallinen excu-mestari pääsi myös todistamaan hyvää laadoitusteknistä osaamista ja kattila jätettiin tämän jälkeen rauhaan loppuviikoksi (pesutyöt hoidettiin viikon päätteeksi).

29.2. Torstai

Aamu alkoi jämäkällä **"VITTU"** huudahduksella, sillä sänky oli kätevästi aseteltu valokatkaisimen välittömään läheisyyteen.

Torstaina Toge vei meidät yliopiston Korkean jännitteen laboratorioon missä henkilökunta demonstroi kuinka sähkö on sinistä ja sattuu. Varsinkin jos sitä on joku miljoona voltia. Kuulosti kuin hallissa olisi ammuttu aseella.

Päivän toinen kohde oli lähellä sijaitseva Novolipetsk Steel'in teräsvalssaamo (NLMK). (Jos olet käynyt Suomessa excursiossa valssaamalla, niin olet nähnyt ne kaikki.) Tehtaalla ei valitettavasti saanut ottaa kuvia, joten tämä jää lukijoiden mielikuvituksen varaan. Kierroksen aikana opimme paikkasi vahingossa paikallisen operaattorin kahvimukin lattialle kahvineen. Aamulla oli kiva tulla töihin... jne

Isoja käämejä tai jotain. En opiskele sähköllä

Puhis, Tom, ei pitänyt akkaviitista

Norjalaiset joutuivat lähtemään päivää aikaisemmin, joten Toge joutui tuhoamaan akkaviitti pullon päivää ennen virallista lahjanantotilaisuudesta. Norjalaiset seppivät hienoa satua kuinka kaikki akkaviittipullot on purjehdittava päiväntasaajalle ja takaisin.

Torstaina järjestettiin myös yksi viikon hauskimista päivistä eli Crasino (Crap + Casino). Ei taaskaan saatu ansaitsemaamme välilepoa, joten alkuun oli nautittava alkoholipitoisia juomia sutjakkaaseen tahtiin, jottei väsymys päässyt iskemään. Crasino järjestettiin Houzeau:ssa, joka oli koristeltu aivan minttiin kasinoteemaisiin koristein ja punaisiin LED-valoiin. Tapahtumaa varten oli varattu myös FPMs:n omien tilojen lisäksi koko aula sekä opiskelijaravintola. Silti olo oli kuin sillipurkissa, sillä osallistujia oli päätä huimaava määrä. Pelipöytiä oli tarjolla vaikka minkälaisia, mm. blackjack ja ruletti. Pelinappuloita vastaan pystyi ostamaan juomia, onneksi pelinappulat sekä juomat olivat ilmaisia meille. Ohjelmaa ei vaikaan loppunut siihen vaan illan aikana pääsimme seuraamaan myös tanssiesitystä.

Juha aloitti illan ottamalla W:n blackjackista. Näin oli illan uhkapelailu hoidettu ja voitiin keskittyä niin sanotusti olennaiseen, illan aikana päästiin muun muuassa harjoittelemaan ranskan perusteita ja meno oli lähes suoraan National Geographic –luontodokkarista (ei siitä sen enempää). Törmäsimme myös vanhoihin tuttuihin vuoden '23 ISW Helsingiltä, Alexandreen ja Jérômeen. Jälleennäkeminen oli hyvin koskettava. Jérôme oli hiljattain valmistunut ja työskenteli CCB:llä, jossa kävimme aiemmin viikolla. Alexandre puolestaan ei työskennellyt sementin kanssa, mutta selvästi valu- ja laatoitustyöt olivat tuttuja.

Vanhojen kelmien kokoontuminen

Nukkumaan mennessämme avaimenhaltijamme, eli Arttu, oli hukassa. Soitto ei tuottanut tulosta, sillä kentässä taisi olla jotain vikaa ja puhelimen toisesta päästä kuului vain epäselvää mongerrusta (olisikohan sitkekin ollut ranskan kaunis kieli?) Mutta onneksi pitkähköön etsinnän jälkeen Arttu löytyi, kun hän koitti tulla mellakka-aidasta läpi. Selvästi paikallisessa painovoimassa oli havaittavissa jonkinlaisia häiriöitä. Toinen teorioistamme oli että Monsissa painovoima toimii ajan ja veren etanolin tilavuuspitoisuuden funktiona, eikä ole vakio kuten Suomessa.

1.3. Perjantai

Päivä alkoi erittäin mielenkiintoisella excursiolla Charleroihin Diamant Drilling Services tykö. Kyseinen yritys valmistaa huippuluokan timanttiporia erilaisiin sovelluskohteisiin (mm. maanalaisten öljy- ja kaasutaskujen poraamiseen). Pääsimme näkemään yrityksen konepajaa sekä laitteistoa (mm. NC-sorveja, CNC-koneita ja tyhjiä kaljakoreja) Jos vuoritekkari on tästä mielissään, niin tähän on koneteekkarin märkä päiväuni...

Excun päätteeksi host-isäntä juotti meidät konepajalla humalaan.

Huippuluokan timanttipora jonkinlaiseen sovelluskohteeseen

Perjantaina järjestettiin ISW:elle tyypillinen Thanksgiving, joka Great Miners' Ball:ina Hesassakin tunnetaan. Jokainen vierasmaa lurautti perinteisen laulunsa omista opiskelijapiireistä ja tarjosi järjestäjätalolle oman maan viinaksiaan sekä muita tulsiaisia.

Lahjat olivat seuraavat:

- Hollanti: Jeneveriä pienellä twistillä
- Englanti: Jim Beam Honey –viskiä. Jos meiltä kysytään niin olisi pitänyt olla giniä.
- Suomi: Suohautaa, Fazerin sinistä ja salmiakkia.

Pyysimme isäntiämme säästämään vähän Kossua myöhemmäksi, sillä Sampon haalarien taskuista löytyi yksi (1) kpl Ahoj:ta. Kauhuksemme viinat maistuivat liiankin hyvin, ja ne olivat pian kadonneet parempiin suihin.

Lepää rauhassa, makea prinssi

Illan kohokohtia:

- Togen valmistelevalle ämpärin kutsu oli vastustamaton. Sampo suosittelee Juhalle pikaista sala-operaatiota ennen lahjanannon alkua, mutta valitettavasti vain huutolaattaus luonnistui.
- Yksi sankareista kellotti litran maitotölkin, ja tarkasti vasta sen jälkeen oliko se laktoositonta. Loppuilla meni sitten häneltä sairastellessa.
- Arttu innostui toden teolla oluen kaatamisen jalosta taidosta, vain tajutakseen että ainoa asiakas oli hän itse. Tästä alkoikin vahva tasapainoelinten häiriötila.

Perjantai-ilta venyi pitkäksi ja unen laatukin jäi valitettavasti heikoksi.

2.3. Lauantai

Viikko oli tullut päätökseensä ja oli aika pakata ja siivota Janellen huone. Parin siivouskaljan jälkeen löysimmekin itsemme taas humalasta ja oli aika jättää hyvästit kauniille Monsin kaupungille. Jätimme Janellelle myös pahoitteluksi kaljaa asunnon minibaariin, josta olimme nauttineet ilmaisia energiajuomia viikon mittaan. Brysselissä kävimme etsimässä autenttisen kebumestan vähän syrjemmässä, ja VOI POJAT kun oli maittavaa. Elämäni parhaat kebut 6/5. Lähtölento oli vasta 19:10, mutta onneksi lentokentälläkin myytiin Stella Artoista. Tosin oluen kaataminen suoritettiin ala-arvoisesti. Laukut olivat Suomen päässä 2 tuntia myöhässä ja Via Dolorosa kotia kohti oli taattu. Reissun jälkeen osalla osallistujilla oli elämänsä kauheimmat liskodiskot (vaiko Delirium Tremensit?)

Ololilat Mons-viikon jälkeen

Viikko oli huikea ja suuret kiitokset kaikille osanomaisille. Suosittelemmekin lämpimästi nuorempia tieteenaharjoittajia lähtemään ulkomaanviikoille vieras-valtioihin. ISW:tä parempaa tapaa tutustua paikallisiin ja heidän kulttuuriinsa ei ole.

Ryhmä Rämä signing out!

	4	7	1		8	3	6	
3		1				9		8
8	9		4		2		7	5
6		2	9		1	8		4
9		4	3		7	6		1
2	6		5		3	4		7
7		5						
	1	8	7		6	5		3

			5		2			
		2				9		
	1		6		3		2	
8		6				5		2
4		1				3		6
	4		7		5		6	
		7				8		
	6		1		9		4	

